

реформи адміністративно-територіального устрою та міжбюджетних відносин, а також змін нормативно-правового поля щодо імплементації основних вимог екологічного права ЄС в екологічне законодавство України [2, с. 150].

Література

1. Чорноштан Т. М. Високі екологічні стандарти Євросоюзу для автотранспорту / Т. М. Чорноштан // Гуманітарний вісник ЗДІА. – 2013. – № 52. – С. 125–132.

2. Гулич О. І. Регулювання екологічної безпеки регіону: європейський досвід / О. І. Гулич // Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України. – 2014. – Вип. 3(107). – С. 145–152.

3. Регулювання екологічної безпеки транскордонного регіону в умовах євроінтеграції України (наукова доповідь) / [В. С. Кравців, П. В. Жук, І. А. Колодійчук та ін.]; НАН України. ДУ «Інститут регіональних досліджень імені М. І. Долишнього; [наук. ред. В. С. Кравців]. – Львів, 2015. – 121 с.

4. Фесянов П. О. Державне регулювання екологічної безпеки на рівні регіону: досвід європейських країн [Електронний ресурс] / П. О. Фесянов. – Режим доступу: <http://www.academy.gov.ua/ej/ej13/txts/fesyandov.pdf>.

5. Власенко Ю. Оптимізація законодавства України у сфері забезпечення екологічної безпеки (міжнародно-правовий аспект) / Власенко Ю. // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. – 2010. – № 82. – С. 36–39.

УДК 65.012.8:061(477)(043.2)

Гаврилішин А. П., к.ю.н., доцент,
Університет державної фіскальної
служби України, м. Ірпінь, Україна

Логоша В. В., студент,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ТЕХНОЛОГІЇ СТВОРЕННЯ ПРОСТОРУ БЕЗПЕКИ БІЗНЕСУ В УКРАЇНІ ЧЕРЕЗ ПРИЗМУ ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН

В Україні в умовах розвитку ринкового середовища дедалі більшого значення набувають питання безпеки бізнесу, що є одним з обов'язкових чинників підтримання усталеності економічного та соціального розвитку країни, підвищення її обороноздатності, виключення або мінімізації ймовірності виникнення соціальних, трудових, міжнаціональних та інших конфліктів, що загрожують безпеці держави.

Проведені в Україні нові технології для створення простору безпеки бізнесу, що є важливим кроком у контексті загального реформування економіки та інтеграції в економіко-правове середовище України та

ринкових фінансово-господарських інструментів.

В українській економіці значний сектор відведено недержавним господарюючим суб'єктам – комерційним банкам, акціонерним товариствам, спільним підприємствам тощо, які пропонують споживачам широкий спектр товарів, робіт і послуг. Будучи порівняно новими структурами у вітчизняній економіці, вони здійснюють вагомий вплив на економіку держави, беруть участь, а зазвичай і продукують розвиток сучасних технологій, створюють робочі місця, збільшують податкові надходження до бюджетів країни тощо.

На механізм забезпечення безпеки бізнесу вочевидь впливають економічні, соціальні, організаційні і правові чинники. Кожна країна, а відтак кожен її суб'єкт бізнесу має свої особливості у правовому врегулюванні й організаційному забезпеченні особистої безпеки. Враховуючи недостатність нормативно-правового, наукового та навчально-методичного забезпечення у формуванні та забезпеченні безпеки вітчизняного бізнесу, варто вдаватися до вивчення досвіду розвинутих зарубіжних країн у даній сфері.

Як приклад, специфіка соціально-економічних відносин у США пояснюється ринковою розвиненістю та особливим статусом непорушного права приватної власності. Як зазначає А. І. Берлач, особливість законодавчого закріплення діяльності недержавних правоохоронних організацій США полягає у тому, що ця країна й досі не має єдиного федерального закону про приватну детективну й охоронну діяльність [1, с. 280]. А тому саме цим можна пояснити зростання кількості суб'єктів бізнесу країни, що воліють встановити партнерські угоди з відповідними охоронно-детективними агентствами, витрачаючи при цьому значні кошти, що за підрахунками спеціалістів, уже перевищують 6 млрд дол. США.

Беручи до уваги схожість соціальної, правової й економічної систем Великобританії та США, цілком закономірним є схожість забезпечення безпеки бізнесу в цих країнах. Так, аби не допустити розголосу про відповідні правопорушення з боку працівників фірми або ж банку, що може завдати їм удару по репутації та іміджу, керівництво свідомо йде на їх втаємничення від державних правоохоронців та громадськості. Саме тому перелік правопорушень, зазвичай економічних, такий: шахрайство, злочини у комп'ютерній сфері, крадіжка інформації, – розслідують співробітники власних служб безпеки і, відповідно, перебувають поза увагою правоохоронців і громадськості.

Також можна зауважити, що специфіка ментальності німецького народу не могла не позначитися на особливостях забезпечення безпеки бізнесу в Німеччині. Приватний охоронно-детективний ринок у Німеччині представлений широким колом його учасників, що у змозі надати бізнесменам якісні послуги у сфері безпеки. Разом із тим, на відміну від

інших європейських країн, у Німеччині проглядається висока зацікавленість держави у стабільності вітчизняного бізнесу. Так, урядом Німеччини створені національні спецслужби для контролю за ситуацією на економічно важливих об'єктах країни. Як протидію впливу іноземних спецслужб, німці створюють на національному рівні контррозвідальні підрозділи, які у взаємодії з приватними охоронно-детективними агентствами виконують функції безпеки як щодо фірми, так і щодо її керівництва й окремих працівників і клієнтів. У зв'язку з цим на приватні агентства інколи покладають обов'язки здійснення окремих заходів оперативно-розшукової діяльності, що в умовах законодавства України категорично заборонено [2, с. 510].

В розглянутих країнах, як правило, паралельно існують ще такі дві технології створення простору безпеки бізнесу:

— загальнодержавні системи захисту, які формують систему безпеки на національному рівні, причому їх компетенція поширюється як на державні установи та суб'єкти господарювання, так і на приватних суб'єктів підприємництва в межах чинного законодавства, більшою мірою через залучення підприємців до вирішення питань безпеки держави;

— суб'єкти підприємництва (компанії, асоціації, концерни, корпорації) недержавної форми власності, які мають право створювати власні служби безпеки, або ж укладати з такими відповідні угоди про співпрацю, встановлювати власні системи режиму секретності і безпеки в інтересах забезпечення захисту комерційної таємниці, іншої важливої інформації, її носіїв, що належать їм на праві власності [3, с. 309].

Таким чином, безпека бізнесу в Україні, якщо розглядати через призму зарубіжного досвіду, залежить від дуже різних факторів. Шкоду інтересам підприємця може бути завдано у результаті несприятливої економічної політики держави, протиправних дій конкурентів, кризових явищ в економіці, непередбачених змін кон'юнктури ринку, стихійного лиха, надзвичайних подій, введення в особливий період або навіть гірше - військовий стан, управлінської некомпетентності або соціальної напруги. Тому, фактори, що впливають на рівень безпеки підприємств можуть бути внутрішніми і зовнішніми, економічними та неекономічними, об'єктивними і суб'єктивними, а наша держава наразі лише починає ступати на шлях технології створення простору безпеки бізнесу в Україні.

Література

1. Берлач А. І. Безпека бізнесу: навч. посіб. / А. І. Берлач // Відкритий міжнародний ун-т розвитку людини «Україна». – К.: Університет «Україна», 2014. – С. 280.

2. Економічна безпека бізнесу: навч. посіб. / [Г. О. Швиданенко] // Держ. вищ. навч. закл. «Київ. нац. екон. ун-т ім. Вадима Гетьмана». – К.: КНЕУ, 2014. – С. 510.

3. Шнипко О. С. Безпека бізнесу в умовах конкурентної боротьби: лекц.

УДК 346.1:346.543(043.2)

Гаврилішин А. П., к.ю.н., доцент,
Університет державної фіскальної
служби України, м. Ірпінь, Україна

Омелько Г. Т., студентка,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ПРАВОВЕ СТАНОВИЩЕ ПІДПРИЄМСТВ З ІНОЗЕМНИМИ ІНВЕСТИЦІЯМИ

В умовах глобальної світової інтеграції важливого значення для України набувають питання залучення в економіку країни іноземних інвестицій, однією з найефективніших форм здійснення яких є створення підприємств з іноземними інвестиціями. Такі підприємства відіграють значну роль в українській економіці, зокрема, сприяють залученню додаткових фінансових ресурсів, розширенню торговельних відносин із зарубіжними країнами, створенню додаткових та збереженню існуючих робочих місць, забезпечують доступ до сучасних технологій, розвинених моделей корпоративного управління, тим самим стимулюючи процес виробництва і створюючи конкурентоспроможну продукцію.

Відповідно до ЗУ «Про режим іноземного інвестування» підприємство з іноземними інвестиціями – це підприємство (організація) будь-якої організаційно-правової форми, створене відповідно до законодавства України, іноземна інвестиція в статутному фонді якого, за його наявності, становить щонайменш 10 %. Підприємство набирає статусу підприємства з іноземними інвестиціями від дня зарахування іноземної інвестиції на його баланс [2].

Також ч. 2 ст. 63 Господарського кодексу України передбачає, що в разі якщо в статутному фонді підприємства іноземна інвестиція становить не менше як десять відсотків, воно визнається як підприємство з іноземними інвестиціями, а підприємство, у статутному фонді якого іноземна інвестиція становить сто відсотків, вважається іноземним підприємством [1].

Іноземною інвестицією є цінності, що вкладаються іноземними інвесторами в об'єкти інвестиційної діяльності відповідно до законодавства України з метою отримання прибутку або досягнення соціального ефекту [3, с. 608].

Підприємства з іноземними інвестиціями мають право бути засновниками дочірніх підприємств, створювати філії і представництва на